

visning og *specialundervisning* er der i bemærkningerne til forslaget § 4, stk. 1, nr. 3, anført særlige kvalifikationskrav til lærerne.

En *forstander* for en ungdomskostskole må opfylde de krav, der ovenfor er præciseret for lærernes vedkommende. Herudover må han have de kvalifikationer, der er nødvendige for en skoleleder, d. v. s. han må kunne gennemføre en pædagogisk planlægning og varetage den løbende administration af skolens samlede virksomhed, både i pædagogisk og økonomisk henseende.

Spørgsmål 27:

Kan § 20, stk. 1, nr. 3, ikke formuleres i overensstemmelse med almindeligt gældende regler, hvorefter der tillige skal finde periodiske undersøgelser sted? Bør der ikke stilles krav om tb-attest/undersøgelse vedrørende eleverne?

Svar:

Efter lovforslaget skal ungdomskostskoler kun kunne være statslige eller kommunale. Da skolelægeloven af 14. juni 1962 gælder for alle under undervisningsministeriet hørende statsskoler og kommunale skoler, falder ungdomskostskoler ind under skolelægelovens almindelige regler og er dermed undergivet denne lovs bestemmelser om tuberkuloseundersøgelse af lærere, personale og elever.

Spørgsmål 28:

Bør der ikke stilles krav om, at hjemstedskommunen skal meddele forudgående samtykke, jfr. § 20, stk. 2?

Svar:

Som anført i bemærkningerne til § 20, stk. 2, hviler forslaget på pædagogisk arbejdsudvalgs indstilling. Der er i første række tænkt på tilfælde, hvor hjemstedskommunen selv henviser eleverne til en anden kommunes ungdomskostskole. I disse tilfælde indeholdes samtykket i selve henvisningen.

Problemet om forudgående samtykke fra hjemstedskommunen bliver aktuelt i de tilfælde, hvor unge selv tager initiativet til at søge ind på en ungdomskostskole uden for hjemstedskommunen. I disse situationer, der vel ikke bliver talrige, er det muligt, at forslaget er for vidtgående med hensyn

til betalingsforpligtelsen, og det vil måske være rimeligt ved ændringsforslag at lade betalingsbestemmelsen udgå og erstatte af en tilføjelse om, at modtagelsespligten kun gælder, såfremt elevernes hjemstedskommuner erklærer sig villige til at afholde udgiften.

Er som en kommune i denne situation nægter at påtage sig udgiften, vil eleven herefter kun kunne komme ind på en ungdomskostskole i en anden kommune, hvis han selv afholder den del af udgiften, som skolekommunen og staten tilsammen ikke dækker, jfr. i øvrigt svaret på spørgsmål 33.

Spørgsmål 29:

Det ønskes oplyst, hvilke krav der skal stilles med hensyn til ungdomskostskolens bolig- og forplejningsstandard for at opnå godkendelse.

Svar:

I lovforslaget er skolens bolig- og forplejningsstandard ikke direkte nævnt som en godkendelsesbetingelse, idet § 4, stk. 1, nr. 4, alene omtaler egnede lokaler eller udenørsanlæg med fornødent udstyr til selve undervisningen. Det fremgår dog af forslaget § 20, stk. 4, at også bolig- og forplejningsstandard må være tilfredsstillende, såfremt en godkendelse skal kunne oprettholdes.

Ved godkendelse af en ungdomskostskole påser undervisningsministeriet derfor, at skolen råder over sådanne lokaler og sådant udstyr, at man må skønne, at rammerne for skolens samlede virksomhed er forsvarlige. I denne forbindelse bemærkes, at skolerne er undergivet de almindelige bestemmelser med hensyn til sundhedsmæssige og forsikringsmæssige forhold, ligesom de stedlige bygningsmyndigheder udøver tilsyn med byggeri.

For elevboligernes vedkommende er der tale om en udvikling fra værelser med 4-6 sengepladser til værelser med plads til 2-4 elever, idet man tilskynder til at indrette værelserne med henblik på lange kursus, hvor værelserne foruden at være soverum i højere grad end tidligere skal fungere som opholds- og arbejdsrum.

Forstander- og lærerboliger blev tidligere godkendt med en størrelse, der kunne tilgodese det betydningsfulde samvær mellem